Evlat

Doç. Dr. Saniye Bencik Kangal

Ebeveyn-Çocuk Serisi

Ebeveyn-Çocuk Serisi

Evlat©

Saniye Bencik Kangal

Genel Koordinatör: Akif Aktuğ
Editör: İpek Arman
Redaktör: Onur Aslantürk
İllüstrasyon: Tufan Kızılırmak
Kapak Tasarım ve Mizanpaj: Songül Düzgün
Elma Ekibi: Ahmet Seyfi Atmaca, Bahar Güzel, Ceyda Kocatürk, Çiğdem Karaca, Demet Uyar, Gamze Aras Azapoğlu, Gülderen Çopur, Hüseyin Yılmaz, Merve Çalışkan, Sait İşseven, Serdar Tosun, Sevim Yaylagül, Vildan Barış Örkmez, Yılmaz Çetin Sayın, Zeynep Şule Duru

ISBN 978-605-9367-60-8

11. Basım Ocak 2020 (2000 adet)
12. Basım Ocak 2020 (2000 adet)
13. Basım Ocak 2020 (2000 adet)

Elma Yayınevi
Aziziye Mah. Portakal Çiçeği Sok.
No: 37/7 Çankaya/Ankara
Tel: 0312 417 72 73
bilgi@elmayayinevi.com
Yayıncı Sertifika No: 45776

Basımevi: Fersa Matbaacılık Paz. San. Tic. Ltd. Şti.
36. Sok. No: 5/B-C-D Ostim Yenimahalle/Ankara
Matbaa Sertifika No: 16216

KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI

Kangal, Saniye Bencik

Evlat / Saniye Bencik Kangal ; editör: İpek Arman.—Ankara : Elma Yayınevi, 2019.

192 s. ; 21 cm.—(Ebeveyn-Çocuk Serisi)

Kaynakça var, dizin yok.

ISBN 978-605-9367-60-8

1. Ebeveyn ve çocuk 2. Anne ve çocuk ilişkileri 3. Erken çocukluk dönemi 4.Çocuk gelişimi I. Arman, İpek II. Eser adı

MLA

Kangal, Saniye Bencik. *Evlat* Ed. 11, 12, 13. bs. İpek Arman. Ankara: Elma Yayınevi, 2020.

Hayat Amacımız

Daha eğitimli ve daha çok okuyan bir ülke için çalışıyoruz.

Gelecek Hayalimiz

Alanımızda Türkiye'nin en saygı duyulan kurumu olacağız.

Değerlerimiz

Dürüstlük
İş Kalitesi
Girişimcilik
Hoşgörü
Yurt Sevgisi

Gönüldaşım, oyun arkadaşım Aykut'a

İster âlim ol ister zalim; dünyadaki ilk rolün evlat olmaktı. Önce anne babalarımızın sonra da bu toplumun evlatları olduk. Toplum bir kanaviçe gibi ince ince işlenmiş rengârenk bir tablo. Her bir evlat o tabloda küçücük bir nokta! Küçücük bir nokta olsak da tabloda yerimiz belli, rengimiz belli, diğer noktalarla uyumumuz, ahengimiz belli. Hepimiz farklı renkteki iplerle işte böyle birbirimize bağlanmışız. Özümüzdeki renkler bir bütüne can vermiş. Özdeki o rengin solması, tablonun güzelliğini, ahengini etkilemiş.

Bir anne/baba çocuğuna, bir öğretmen öğrencisine, bir hoca asistanına, "Aptal, iletişimin bozuk senin" diye hakaret ederken bütünün özde olduğunu unutmuş. Oysaki herkesin rengârenk iplerle birbirine bağlı olduğunu fark edebilseler, edilen hakaretlerin sanki bir apartman boşluğundaki akis gibi kendilerine döneceğini, kendilerini yaralayacağını bilseler acaba değişir miydi her şey?

Bu kitap, boşluktaki aksin yüzleri güldürmesi amacıyla, tüm evlatlar güzel sözler duysunlar, doğru muamele görerek sevgi hamuru ile yoğrulsunlar diye yazıldı.

Bir evlat olan kendim için, senin için, dünyaya gelmesine vesile olduğumuz çocuklarımız için, çocukla çalışan, kendiyle çelişen herkes için yazıldı.

Yüreğinde insan sevgisi barındıranlara sevgiyle, muhabbetle…

Önsöz

Hayata ve insanlara nasıl baktığımızla birebir alakalı yazdıklarımız. Her kitabın yazarı, metnin bir köşesine yerleştirir kim olduğunu ve nasıl bir yerde durduğunu… Bazen kahramanın bir konuşmasından bazen ufacık bir yorumdan bazen de kitabın son sayfasındaki o son cümlenin okura veda ederken söylediklerinden anlarız nasıl bir yazarla karşı karşıya olduğumuzu.

Yazarın iyimserliği, samimiyeti, başkalarını ve hayatı sevebilme potansiyeli, cesareti, kendisiyle çatışmayan ruh hali, okura gerçekten bir şeyler verebilme arzusu; işte hep bu satırların arasında birer küçük ipucu gibi durur. Biliyoruz ki aydınlık ve güler yüzle anlatılan her şey, daha güçlü geçer karşıdaki insana. Kalıcı ve uygulanabilir olması da bir diğer olumlu tarafıdır samimiyet içeren söylemlerin, yazıların.

Okuyunca göreceksiniz ki bu kitap tam da ismine yakışır bir dille, yani sevgiyle yazılmış. *Evlat*'ın satırlarında hem iyi bir anne hem iyi bir akademisyen hem iyi bir yazar, en önemlisi de iyi bir insan var. Akademik bir anlatının böylesi romansı ve insana dokunacak şekilde ele alınması, yazarın "Söylediklerim, anlattıklarım yaşamın içinden, hepimizin, herkesin hayatında olan" diye okura seslenmesi aslında.

Bu kitabın içinde; yazarın telaşları, acıları, deneyimleri ve bilgisi olduğu kadar her ailenin yaşayacağı sorunlar ve bu sorunların çö-

zümleri de var. Hani altı çizilerek okunan kitaplar vardır ya işte tam onlardan biri elinizde tuttuğunuz eser.

Bir akademisyenin sınav heyecanını okurken, bir çocuğun haklı isyanlarına ve çözümlerine tanık oluyoruz. Bu kitabı okuyan herkes kendine bir pay çıkarabilir ve bu kitabı okuyan hiçbir annenin-babanın çocuğu artık "haydut" diye etiketlenmez.

Ellerine sağlık Akademisyen Annemiz, en çok da sevgili dostumuz...

Çocukların yüzü hep gülsün diye büyük bir adım daha attın.

İpek Arman
Elma Yayınevi Genel Yayın Yönetmeni

İçindekiler

Başlarken

Yeni bir kitapla tekrar merhabalar sevgili dostlarım. Bu kitabı yazarken birinci amacım siz değerli okurlarımla yeniden tanışmaktı. Bu nedenle kendimi bir hayali karaktere sığdırdım. Günay adı altında yaşantımdan küçücük bir kesit sundum sizlere. Günay'ın yaşadığı her şey gerçek yaşam öykümden alındı. Peki, öyleyse neden gerçek adımı kullanmıyorum diye kendimi çok sorguladım. Açıkçası bazı anları kendi adımla anlatmak biraz zor geldi. Sanki Günay yaşıyor gibi anlatmak hayal kırıklıklarımı biraz daha hafifletti, acılarımın üzerine yeniden yoğunlaşmama engel oldu. Günay'a yükledim yaşarken acı veren tüm anların kederini, üzüntüsünü. İnsan bazen kendisini anlatmak istiyor, anlaşılmak istiyor. Anlaşılmak istemek belki de en insani duygumuz. Umarım kendimi size en yalın halimle sunmayı başarabilmişimdir.

Bu kitabı yazarken bir diğer amacım ise ülkemin çocuklarının gelişiminin sağlıklı sürmesi için yol gösterici olabilmekti. Bu alanın akademisyeni olarak kendime belirlediğim yegâne amaç toplumsal fayda sağlayabilmek. Kitabı okuduğunuzda doçentlik unvanını gözümde nasıl büyüttüğümü, bu uğurda ne stresli günler yaşadığımı göreceksiniz. Profesörlüğüme üç yıl kala bu unvanı almak konusunda hiçbir hırsımın kalmadığını hissediyorum. İndeks değeri en yüksek dergide makalemin yayımlanmasının peşinde değil, en yüksek toplumsal faydayı sağlayabilmenin, daha çok çocuk ve aileye dokunabilmenin peşinde koşmak istiyorum.

Küçük Prens isimli kitapta "Büyükler sayılardan hoşlanır" der ya hani, işte akademik yaşam da sayılarla ilgilenir. Doçent mi olacaksın? O halde kaç tane akademik kitap yazdın, ulusal ve uluslararası

dergilerde kaç makalen var, uluslararası kaç kongreye katıldın, dil puanın kaç? Senin bu basamakları çıkarken döktüğün gözyaşlarıyla kimse ilgilenmez. Hislerin, nasıl bir insan olduğun değil, varsa yoksa kaç puanlık makale yazdığındır önemli olan. Kaç çocuğa dokunduğunun, kaç aileye rehberlik ettiğinin, toplumsal fayda sağlamak için sosyal dezavantajlı bölgelerde kaç seminer verdiğinin bir değeri yoktur. Kafanı yastığa koyduğunda vicdanınla baş başasındır.

Ben geceleri yastığıma kavuştuğumda nasıl daha çok makale yazarak unvan alacağımın değil, nasıl daha fazla fayda sağlayabileceğimin, değer katabileceğimin planlarını yapıyorum. Bu kitaplar bunun için yazılıyor, sosyal medya paylaşımları bunun için hazırlanıyor. Bir çocuğa dokunmak, bir aileye ulaşmak bazen dünyaya bedel olabiliyor.

Bu satırları okuyan sevgili dostum, bana dünyaları verdiğini bil…